

РЕШЕНИЕ

№ 5531

гр. София, 16.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 14.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **6210** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Г. Н. А. от [населено място], срещу ПРЕДПИСАНИЕ за поставяне под карантина с изх. №29/08.06.2020г., дадено от инспектор в Столичната регионална здравна инспекция (СРЗИ). С процесното Предписание, на основание чл.61, ал.6 от Закона за здравето (ЗЗдр.) и Заповед №РД-01-271/19.05.2020г. на министъра на здравеопазването, Г. Н. А. е поставен под карантина за срок от 14 дни, с начална дата 08.06.2020г., с адрес на пребиваване: [населено място], район „Нови Искър“, Столична община (СО), [улица].

В жалбата са изложени доводи за недействителност на оспорваното Предписание, от които може да се направи извод, че се претендира несъответствие на административния акт с материалноправните норми и с целта на закона. Жалбоподателят поддържа, че попада сред лицата, изрично посочени в Заповед №РД-01-274/21.05.2020г. на министъра на здравеопазването, които не се поставят под 14-дневна карантина, тъй като престоят му в страната е щял да бъде 6 дни. Твърди, че е пристигнал в РБългария на 08.06.2020г. и е следвало да се върне в Англия на 14.06.2020г., за което е имал предварително направена резервация. Претендира да му бъдат присъдени сторените разноски по водене на делото, включително за адвокатско възнаграждение. В съдебно заседание А. не се явява и не се представлява, макар да е бил редовно уведомен за образуваното съдебно производство, на посочения съдебен адрес.

Ответникът - СТОЛИЧНАТА РЕГИОНАЛНА ЗДРАВНА ИНСПЕКЦИЯ, представлявана от директора, редовно уведомен за образуваното съдебно производство, не се явява, не се представлява по делото и не изразява становище по жалбата.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните писмени доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Подадена е в преклузивния срок за оспорване, от активно легитимирано лице, чиито права и законни интереси непосредствено се засягат от оспорвания акт и за което последният създава задължения.

Неоснователно е възражението на ответника за недопустимост на жалбата, като подадена след изтичане на преклузивния срок за оспорване на административните актове. С приетите по делото писмени доказателства се установява, че жалбата е била подадена по пощата на 22.06.2020г. и следователно е в срок.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Според приложимата норма на чл.61, ал.2 ЗЗдр. на задължителна карантина подлежат лица, които са били контактни на лица болни от болестите, изрично и изчерпателно посочени в ал.1, сред които и COVID-19. В същата разпоредба е предвидено, че с цел да се предотврати разпространяването на заразните болести, установени в ал.1 на чл.61 ЗЗдр., на задължителна карантина може да подлежат и лица, които са влезли на територията на страната от други държави. Задължителната карантина се извършва с предписание на директора на съответната регионална здравна инспекция (РЗИ) или на оправомощено от него длъжностно лице, а срокът ѝ се определя със заповед на министъра на здравеопазването по предложение на главния държавен инспектор в съответствие с епидемичния риск от разпространение на заразната болест (чл.61, ал.6 и ал.7 ЗЗдр.).

На основание чл.61, ал.7 ЗЗдр. министърът на здравеопазването е издал Заповед №РД-01-271/19.05.2020г. с която е определил кръга от лица - потвърдени случаи на COVID-19, които подлежат на домашна изолация и лечение, както и на подлежащите на задължителна изолация и хоспитализация в лечебните заведения за болнична помощ. Със същата Заповед – т.11, е установено, че всички близки контактни на потвърден случай на COVID-19, изрично посочени в Приложение №4, се поставят под карантина в дома или на друго място, на което лицето е посочило, че ще пребивава, с предписание на директора на съответната РЗИ или на оправомощено от него длъжностно лице за срок от 14 дни, считано от последния контакт със заболялото лице. Според предписаното в т.12 на Заповед №РД-01-271 по реда на т.11 под карантина за срок от 14 дни се поставят и лицата, които са влезли на територията на страната от други държави, посочени в заповед на министъра на здравеопазването по чл.61, ал.2 и чл.63, ал.4 ЗЗдр. Такава държава, изрично посочена в т.5 на Заповед №РД-01-314/04.06.2020г. на министъра на здравеопазването, е О. кралство Великобритания. По делото не е спорен фактът, че именно от О. кралство е пристигнал Г. А. на 08.06.2020г. с полет от летище G., Л..

Неоснователни са доводите на жалбоподателя, че по отношение на него е била неприложима задължителната 14-дневна карантина, тъй като попада в изключенията, посочени в т.5 от Заповед №РД-01-274/21.05.2020г. на министъра на здравеопазването.

Съгласно тази разпоредба всички лица, които влизат на територията на РБългария, се поставят под карантина за срок от 14 дни в дома или в друго място за настаняване, в което лицето е посочило, че ще пребивава, с предписание, издадено от директора на съответната РЗИ или на оправомощено от него длъжностно лице, с изключение на лицата, изрично и изчерпателно посочени в б. „а“ и б. „б“, сред които и български граждани и граждани на държави членки на Европейския съюз (ЕС), които са членове на семейството на български гражданин, съответно се намират във фактическо съжителство с български гражданин, когато срокът на техния престой в страната е до 7 дни (т. „ав“).

С Определение от 03.08.2020г. съдът е дал нарочни указания за разпределението на доказателствената тежест в процеса, включително, че в тежест на жалбоподателя е да установи, че срокът на престоя му в страната е бил до 7 дни и следователно е попадал в изключенията по т.5.ав от Заповед №РД-01-274. Поради процесуално бездействие на жалбоподателя такива доказателства не са били ангажирани в процеса, нито е било поискано тяхното събиране. Предвид на това недоказано е останало твърдението му, че е попадал в кръга от лицата спрямо които изрично е установено, че подлежат на задължителна 14-дневна карантина.

Извън горното и за пълнота на мотивите съдът отбелязва, че Заповед №РД-01-274/21.05.2020г., на която жалбоподателят изрично се позовава, е била отменена със Заповед №РД-01-285/29.05.2020г. на министъра на здравеопазването (т.11). В т.5 от цитираната Заповед отново е предвидено, че се поставят под карантина за срок от 14 дни в дома или в друго място за настаняване, в което лицето е посочило, че ще пребивава, всички лица, които влизат на територията на Република България от Кралство Ш., Обединено кралство Великобритания и С. И., Кралство Б., Република И., Република П., Кралство Испания, Република М. и Италия както и от всички трети страни, с изключение на Република С. и Република С. М.. Изключения от това правило са изчерпателно посочени в т.6, като сред тях не са българските граждани, пристигащи от изброените държави, чиито срок на престой в страната е до 7 дни.

По изложените доводи съдът приема, че процесното Предписание за поставяне под карантина с изх. №29/08.06.2020г. е законосъобразно и не са налице сочените основания за отмяната му.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, Второ отделение, 25^{-ти} състав,

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Г. Н. А. от [населено място], срещу ПРЕДПИСАНИЕ за поставяне под карантина с изх. №29/08.06.2020г., дадено от инспектор в Столичната регионална здравна инспекция.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд на РБългария, в 7-дневен срок от връчването му на страните.

СЪДИЯ

Боряна Петкова

